

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 590/24
20.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Јовановић, председника већа, Драгољуба Албијанића и Данка Лаушевића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљене АА**, којој је стављено на терет кривично дело убиство из члана 113 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљене АА, адвоката Немање Јакшића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.528/23 од 01.02.2024. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству браниоца окривљене АА, адвоката Немање Јакшића, дана **20. јуна 2024. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ се као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљене АА, адвоката Немање Јакшића, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.528/23 од 01.02.2024. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.528/23 од 01.02.2024. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела убиство на мах из члана 115 КЗ, па је осуђена на казну затвора у трајању од 3 године, у коју јој се урачунава време проведено у притвору почев од 14.11.2021. године до 11.02.2022. године и време проведено на мери забране напуштања стана, уз примену електронског надзора од 11.02.2022. године до 10.02.2023. године.

Сходно одредби члана 258 ЗКП, оштећене ББ, ВВ и ГГ упућене су да имовинскоправни захтев остварују у парничном поступку.

Окривљена је, сходно одредби члана 264 ЗКП, обавезана да надокнади трошкове кривичног поступка, чија ће висина бити одређена накнадним решењем.

Против наведене пресуде жалбу су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 437 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и окривљену АА огласи кривом због извршења кривичног дела убиство из члана 113 КЗ и казни је по закону.

-бранилац окривљене АА, адвокат Немања Јакшић, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и осуди окривљену АА на казну затвора не дужу од 1 године и 3 месеца, у коју се урачунава време проведено у притвору од 14.11.20221. године до 11.02.2022. године и време проведено на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 11.02.2022. године до 10.02.2023. године, те да бранилац буде обавештен о седници већа другостепеног суда, ради присуствовања у одлучивању поводом жалбе.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.623/24 од 27.05.2024. године предложио је да се жалба јавног тужиоца усвоји као основана, побијана пресуда преиначи, тако што ће се окривљена АА огласити кривом због извршења кривичног дела из члана 113 КЗ и осудити на казну по закону, а да се жалба браниоца окривљене одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству браниоца окривљене АА, адвоката Немање Јакшића, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом јавног тужиоца побија се првостепена пресуда тако што се истиче да је суд у диспозитиву пресуде навео да је убијени ..., уназад 24 године, од како је био у браку са окривљеном, свакодневно био пијан, те да је у таквом пијаном стању оштећени физички и психички насртао на окривљену и њихове синове, а што није утемељено на доказима и нелогичан је и нејасан овакав закључак првостепеног суда, при чему суд није образложио у чему се омаловажавање оштећене састоји. Како је у току поступка на неспоран начин утврђено и у изреци пресуде наведено да је до извршења кривичног дела дошло након краће вербалне расправе између окривљене и оштећеног, нејасно је на основу којих чињеница суд изводи закључак да је у конкретном случају оштећена без своје кривице доведена у стање јаке раздражености нападом, злостављањем и тешким вређањем од стране оштећеног. Даље је првостепени суд у изреци пропустио да наведе у чему се састојао евентуални напад оштећеног на окривљену и у чему се састојало евентуално злостављање и тешко вређање окривљене од стране оштећеног, које радње би биле у узрочно последичној вези да би код окривљене произвеле осећај јаке раздражености, па се указује да суд у образложењу пресуде није дао довољне разлоге да су евентуалне радње оштећеног и радње окривљене у директној узрочно-последичној вези, што је неопходан елемент бића кривичног дела из члана 115 КЗ.

По оцени овог суда побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, с обзиром да је првостепени суд на основу свих изведених и савесно цењених доказа, који су ближе означени у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнете одбране окривљене, извео закључак о постојању чињеница, како оних које чине обележја кривичног дела у питању, тако и чињеница и околности које се тичу субјективног односа окривљене према учињеном кривичном делу, изрека пресуде је јасна и разумљива и није противречна разлозима датој у истој, па су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

Наиме, правилно је првостепени суд нашао да је оштећени годинама омаловажавао окривљену, што је навео и у изреци, али је и детаљно образложио, а што произилази из исказа сведока оштећених ДД, ЂЂ и ЕЕ, који су сагласни одбрани окривљене. Наиме, из исказа наведених сведока произилази да је оштећени ЖЖ скоро свакодневно конзумирао алкохол, те да је под његовим дејством физички и психички злостављао и тешко вређао окривљену АА, дуги низ година, односно убрзо након почетка њиховог брака, па све до његове смрти. Сва три сведока су сагласно навела да је оштећени услед дејства алкохола и психички и физички злостављао и вређао окривљену, да је оштећени био љубоморан, при чему су навели бројне случајеве када је оштећени психички и физички злостављао окривљену под дејством алкохола, при чему је првостепени суд детаљно интерпретирао њихове исказе. Дакле, ова три сведока су сагласна у томе да су они и њихова мајка били вербално злостављани од стране оштећеног и потврђују наводе одбране окривљене АА да је током брака са оштећеним била жртва његовог континуираног злостављања, при чему је првостепени суд правилно прихватио исказе ових сведока као веродостојне и истините, с обзиром да су међусобно сагласни, а да су сва три сведока живела заједно у домаћинству са окривљеном и оштећеним и да су имали непосредни увид у њихов свакодневни однос, па су жалбени наводи јавног тужиоца оцењени неоснованим. Надаље, из налаза и мишљења вештака психијатра др Александра Милошевића и психолога др Наде Јанковић и њиховог сагласног изјашњења на главном претресу у психијатријско-психолошкој процени окривљене произилази да услед континуираног омаловажавања, психичког и повремених физичког угрожавања од стране оштећеног, а често у присуству деце, код окривљене је у време догађаја дошло до декомпензације адаптивних и контролних механизма, а што је за последицу имало импулсивно понашање и регресивно суђење, па како је мишљење вештака сагласно исказима сведока оштећених ЕЕ, ЂЂ и ДД и наводима одбране окривљене, из којих произилази да је оштећени константно физички и психички злостављао окривљену, то га је првостепени суд у потпуности прихватио. Вештаци су навели да је могуће да услед образца злостављања, које је учестало, дође до кумулације односно нагомилавања афекта код жртве, те да је у таквим случајевима и мања провокација довољна да доведе до љутње високог степена, да је у конкретном случају однос какав је описала окривљена подобан да доведе до оваквог нагомилавања афекта, односно до претеране осетљивости окривљене, а да се окривљена у време спорног догађаја услед угрожавања од стране оштећеног и услед нагомиланог афекта, налазила у стању афекта, љутње и страха високог интензитета, који представљају, по правилном закључку првостепеног суда, стање јаке раздражености. Правилно је првостепени суд нашао да кумулирано стање афекта, по ставу вештака психијатра и психолога, је довело окривљену у стање битно смањене урачунљивости, због чега је способност окривљене у време критичног догађаја да схвати значај свог дела и управља својим поступцима била битно смањена,

при чему су вештаци дали психолошки супстрат личности окривљене, а описали су и околности под којима се догађај одиграо, па је суд правилно закључио да је постојала јака раздраженост критичном приликом код окривљене и да се окривљена налазила у таквом душевном стању које по свом интензитету доводи до толиког узбуђења (афекта, љутње и страха високог интензитета) да је тренутно и без даљег размишљања у наведеним околностима створила одлуку за извршење убиства, а који закучак је прихватио и овај суд.

Првостепени суд је у односу на критични догађај правилно прихватио одбрану окривљене, с обзиром да се претежно поклапа са исказом сведока ЕЕ, који је навео је да на дан спорног догађаја, када је дошао кући са посла око 17.00 часова, видео да му је отац пијан, да је два пута ударио окривљену, да је почео да се свађа са њом и замерао јој што не ради и што седи у кући. Неслагање у детаљима између одбране окривљене и исказа овог сведока првостепени суд образлаже чињеницом да је окривљена у време спорног догађаја била у стању битно смањене урачунљивости, услед нагомилавања афекта љутње и страха, који су довели до стања јаке раздражености, а самим тим и њена могућност опажања је могла бити компромитована, а поготово у погледу опажања детаља, а што је прихватио и овај суд.

Да је окривљена доведена у стање јаке раздражености произилази из чињенице да је кривично дело извршила у стању битно смањене урачунљивости изазване афектом љутње и страха високог интензитета, који су довели до њене привремене душевне поремећености, како је претеходно већ образложено, при чему је правилно суд нашао да је окривљена доведена у стање јаке раздражености, не само понашањем оштећеног у време спорног догађаја, већ и континуираним злостављањем, нападом и тешким вређањем, које је трајало дуги низ година, те је дошло до кумулације афекта, а тешко вређање, напад и злостављање се огледају у томе што је оштећени спорном приликом прво лупио један, потом још два шамара окривљеној, почео да се свађа са њом, вређао је, говорио јој да је курва и да се швалерише са доктором, који је лечи и што ју је, непосредно пре него што је убоден, ухватио за врат и лупио јој шамар, при чему суд налази да околност да је доведена у ово стање без своје кривице произилази из тога што је окривљена пре него што је сукоб почео лепила тапете, није започела било какав сукоб са оштећеним, већ је он дошао кући пијан и почео да је вређа, напада и злоставља што је представљало његов уобичајени образац понашања, када год би био под дејством алкохола.

Дакле, првостепени суд је, по оцени овог суда, правилно утврдио чињенично стање и за свој закључак дао довољно јасне и аргументоване разлоге, који не садрже никакве противречности и нејасноће које је у свему као правилне прихватио и овај суд, при чему је дао јасне разлоге и детаљно навео на основу чега је закључио да је у конкретном случају оштећена без своје кривице доведена у стање јаке раздражености нападом, злостављањем и тешким вређањем од стране оштећеног, па су супротни жалбени наводи јавног тужиоца оцењени неоснованим.

На правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се радњама окривљене АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела убиство на мах из члана 115 КЗ, а што наводима жалбе јавног тужиоца није доведено у сумњу. Да је окривљена лишила оштећеног

живота на мах првостепни суд закључује из чињенице да је непосредно пре него што га је убола била у кухињи, да му је нанела убодну рану кухињским ножем, који је претходно узела да би сину спремила вечеру, а да је оштећени, након што их је син раздвојио, наставио да је вређа, те да је окривљена у стању јаке раздражености, у афекту љутње и страха високог интензитета, ушла у собу где се налазио оштећени, рекла му да прекине да је вређа, а да ју је у том тренутку оштећени ухватио за врат и ошамарио, након чега га је она убола, а након тога је однела нож у кухињу, оставила га на радном столу, а затим помогла сину да оштећеном заустави крварење и водила га до аутомобила, како би га одвезли у болницу.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији овај суд је нашао да првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеној имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, те је овим околностима дао адекватан значај. Тако је на страни окривљене АА од олакшавајућих околности ценио чињеницу да није претходно осуђивана, да је мајка троје деце и њене личне и породичне прилике, да је била жртва дугогодишњег мужевљевог злостављања, да се синови оштећеног нису придружили кривичном гоњењу, да је пред судом изразила кајање за учињено дело, да се коректно држала пред судом, да је дело извршила у стању битно смањене урачунљивости, при чему на страни окривљене није нашао отежавајуће околности. Стога је правилно, узевши у обзир друштвену опасност кривичног дела и личност окривљене, осудио окривљену на казну затвора у трајању од 3 године, у коју се урачунава време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана, ближе означено у изреци првостепене пресуде, а за овакву своју одлуку у образложењу пресуде је дао разлоге које је у свему као правилне прихватио и овај суд, а који жалбеним наводима браниоца окривљене нису доведени у сумњу.

Имајући у виду степен кривице окривљене и околности под којима је кривично дело учињено и по налажењу овог суда изреченом казном затвора у потпуности ће се остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић, с.р.

Председник већа – судија
Снежана Јовановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић